

Een nieuwe schepping

De Bijbelse doop in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, kan pas worden uitgevoerd als wij beseffen dat wij ons in de dood bevinden, en op voorwaarde dat wij Jezus aannemen en ons aan Hem overgeven. Dan zal de Kracht waarmee Hij uit de dood kon opstaan ook in ons komen. De apostel noemt dit ‘in Christus dood gedoopt zijn’, om daarna ook deel te hebben ‘aan Zijn opstanding’. (Rom.6:3,4) Ook datgene wat wijzelf kunnen presteren of aan vermogen hebben en waar schijnbaar leven in zit, wordt geheel overgegeven en met Christus Jezus begraven in de dood. Hieruit blijkt dat niets van ons eigen leven in staat is het waarachtige leven van God voort te brengen, maar slechts het leven van Jezus Christus is daartoe in staat. Toen Hij daadwerkelijk opstond uit de dood, konden wij door Zijn Geest hetzelfde leven ontvangen. Dit alles is volkomen genade van God.

De Heer sprak: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de ure komt en is nu, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven.’ (Joh.5:25) Hieruit komt naar voren dat iedereen die niet naar Zijn stem hoort in de dood blijft. Iedereen verkeert buiten Jezus om dus in de duisternis of schaduw van de dood en is onmachtig om de Heilige Geest van God te ontvangen. Ook mensen met weinig zonden, goedwillende en oppassende mensen wiens gedrag door velen als voorbeeld genomen zou kunnen worden, zijn genoodzaakt zich tot God te bekeren, indien zij eeuwig willen leven; dus behouden willen blijven door de kracht van het Evangelie van Christus.

Alle mensen hebben het nodig dat zij een geestelijke verandering ondergaan, iedereen moet inzien dat hij of zij zonder Christus zich in de onreine toestand van zonde en dood bevindt.

Jezus sprak Zelf: ‘De tijd is vervuld en het Koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en geloof het evangelie.’, dus verander en kom tot Mij, ga van de dood over in het Leven; ga het Koninkrijk Gods binnen. (Mar.1:15) Hij doopt je helemaal onder, dus ook datgene van je leven waarvan je denkt dat het ‘bruikbaar’ is komt in de dood, om je er vervolgens uit naar boven te halen, en vanwege je onschuld en rechtvaardigheid je het eeuwigdurende leven te geven: de Heilige Geest.

Om in het Koninkrijk Gods binnen te kunnen gaan, dienen wij ons eigen oude leven dat contact heeft gehad met de boze geesten, prijs te geven en los te laten. ‘Laat los en gij zult losgelaten worden..’ (Luc.6:37) want, ‘Niemand is goed dan God alleen..’ (Mar.10:18) Christus is goed, want Hij is Gods Zoon en de Zoon en de Vader zijn één. (Joh.10:39) Alles wat wij mensen mét elkaar zijn en voorstellen en alles wat wij gezamenlijk gepresteerd hebben, in ons woont niets dat goed genoeg is om aan de dood te ontkomen. Zonder Gods Evangelie is de mens geestelijk ziek en afgeschreven en men dient Christus’ woorden te aanvaarden, waardoor het individu nieuw leven van Hem ontvangt. Wedergeboorte is noodzakelijk. De Meester sprak ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan.’ (Joh.3:5) ‘Tenzij’ sluit elke andere mogelijkheid uit. Wie niet tot erkenning komt dat hij of zij ellendig is en in de dood verkeert en Jezus de Redder nodig heeft, kan niet wedergeboren worden.

De Heer Jezus onderging voor ons en alle medemensen de toestand van de dood; dat is het loskomen van de Kracht en

liefdevolle aanwezigheid van de levensbron zelf, de Allerhoogste God en Vader van Jezus. Terwijl Jezus de bescherming van Zijn Vader moest ontberen, was Hij nog steeds de Christus, dat wil zeggen de Zoon van God. Jezus' Naam, majesteit en afkomst waren nog steeds dezelfde, ondanks dat Hij er vrijwillig van afzag om van deze positie gebruik te maken. Hij gaf bij Zijn discipelen aan dat Hij direct op de hulp van Zijn Vader kon rekenen, zelfs indien Hij Hem om een legermacht aan engelen zou vragen. (Matt.26:53) Omwille van de wil en de plannen van Zijn Vader Die Jezus boven alles liefheeft, gaf Hij Zich uit eigen vrije wil over in de macht van zondaren, waardoor Hij alle martelingen en angsten zou ondergaan, beginnende in Getsemane tot en met de kruisdood op Golgota. (Matt.26:45)

Dood zijn wil dus zeggen, het ontberen of missen van het contact en de nabijheid van God, een besef van leegte en doelloosheid, waardoor onbehagen en angst optreedt. Dit klimaat kwam over de Christus Gods en ging Hem, nadat Hij bij het laatste avondmaal Zijn dood had aangekondigd, in de hof van Getsemane - gelegen op de Olijfberg, het woord betekent 'oliepers' - steeds meer omringen. De wurgende doodsgreep kreeg Jezus steeds verder in zijn macht, om vervolgens zijn climax te bereiken in de bespotting, de slaag en de kruisiging op de schedelberg. (Matt.27:33) De zondeschild van alle mensen van alle tijden en de gruwelijke straf die daaruit voortvloeit, voelde Jezus in geest en lichaam op Zich aanstormen. (Ps.22:13) Jezus echter nam niet Zijn eigen last of schuld op Zich, want die was er immers niet, maar Hij nam de ellende van alle anderen; van ieder individueel mens, die als zondaar in deze wereld leeft maar die de Vader ondanks alles toch liefheeft en via Jezus kan gebruiken bij de voltooiing van Zijn schepping.

Als Jezus de dood ondergaat is Hij nog steeds de Rechtvaardige, die de collectieve straf ondergaat van onrechtvaardigen en zondaars. Vanwege het rechtvaardig en onschuldig blijven tijdens de lijdensweg en de veroordeling van Christus, is het de Vader mogelijk om Zijn Zoon na deze gruwelperiode wederom de Kracht en de heerlijkheid terug te geven. Dit moment breekt aan als de Heer Jezus voor Zijn sterven zegt: ‘Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest.’ (Luc.23:46) Zo zien we dat ook de rechtvaardige ramspoed kan overkomen, maar God Zelf zal hem vanwege zijn standvastig geloof uiteindelijk daaruit verlossen, omdat hij onafgebroken op de Almachtige blijft vertrouwen. ‘Want de rechtvaardige valt zevenmaal, doch staat weer op, maar de goddelozen struikelen in de ramspoed.’ (Spr.24:16) Paulus schrijft om die reden; ‘Want gerechtigheid Gods wordt daarin geopenbaard uit geloof tot geloof, gelijk geschreven staat: De rechtvaardige zal uit geloof leven.’ (Rom.1:17)

De tijd is aangebroken dat hij die alle ramspoed veroorzaakt de satan, door Christus successievelijk wordt buitengeworpen en uitgeschakeld, om uiteindelijk geheel te worden weggedaan. (Joh.12:31) Christus wordt gevormd door Jezus, tezamen met die mensen die door de wedergeboorte aan Zijn Lichaam zijn toegevoegd en de Heilige Geest hebben ontvangen.

De ‘boom’ der kennis van goed en kwaad die reeds in Genesis wordt genoemd (de duivel), had door Adam gerooit en uit het paradijs verwijderd moeten worden. Hierin is Adam niet geslaagd, waardoor de voornemens van de Vader werden opgeschort.

Hij die uit de Heilige Geest geboren is namelijk Jezus Christus, de ‘laatste Adam’ is daarin wel geslaagd. (1Kor.15:45) Jezus heeft de boze overwonnen, waarna nu de volledige verwijdering uit de hemelen volgt.

De oude slang, de duivel dat is de satan, werd door Jezus Christus de heerschappij afgenomen, terwijl de Meester Zich nu manifesteert in allen die tot geloof gekomen zijn. (2Tess.1:10)

Jezus antwoordde een wetgeleerde dat als hij zich aan de wet zou houden en Jahweh God zou liefhebben uit geheel zijn hart en met geheel zijn ziel en met geheel zijn kracht en met geheel zijn verstand, en zijn naaste als zichzelf, hij daardoor zou leven. Doch alle mensen die dat niet doen maar zondigen, ontberen vanwege die zondedaden de nabijheid en het leven van God. Dit brengt een ieder in geestelijke duisternis, waardoor zelfs ook het vleselijke lichaam zijn ultieme bestemming niet kan bereiken en zal sterven om tot ontbinding over te gaan. (Gen.3:19) Jezus is door Zijn Vader gestuurd om vanuit het Paradijs dit waarachtige leven in de wereld te brengen, waar alle mensen gezeten zijn ‘in de schaduw des doods’. (Luc.1:79) Jezus is de mobiele ‘levensbrenger’, Hij komt van de Vader en is steeds met dit kostelijke leven onderweg, om zoveel mogelijk geestelijk dode mensen tot leven te wekken.

Bij de waterdoop van Jezus door Johannes de Doper, verbeeldt Jezus de toestand van de mens (heid) die onderworpen is aan de zondemachten en daardoor ondergaat in de dood. Jezus was niet vanwege eigen zonde aan enige zondemacht onderworpen, zoals wij allemaal dat wel waren, maar Hij onderwierp Zichzelf vrijwillig aan hun macht om ónze zonden, die Hij op Zich nam om ons daaronder vandaan te halen. De heerlijkheid en de Kracht van de Vader waar Jezus tijdens Zijn omwandeling en prediking mee was aangedaan, kon Hij vanwege het contact met de horden onreine geesten niet handhaven. Vandaar dat Hij tijdens Zijn overgave daar vrijwillig afstand van had genomen. Wat in de dood overbleef was deze Rechtvaardige Zoon, Die bij het ondervinden van de volle

straf nimmer zondigde maar rechtvaardig bleef om, na alles volbracht te hebben, uit de dood op te stijgen en de heerlijkheid en de Kracht van de Vader weer op te nemen. (Joh.10:18) De oude mens(heid) ging door de zonde onder in de dood, maar de nieuwe mens(heid) wordt door de Heer Jezus Christus gered en uit de dood naar boven gebracht. Jezus bracht, door ook de dood ondergaan te hebben, daarmee het onvergankelijke en onsterfelijke leven voort. (2Tim.1:10)

Zo staat er van de Heer Jezus dat Hij voor korte tijd beneden de boze engelen was gesteld; zij konden dus vanwege ónze zonden over Hem heersen en Hem treffen. (Hebr.2:7) Het water beeldt de doodstoestand uit; een sfeer waarin het voor een mens niet meer mogelijk is om te ademen en te functioneren. In deze doodstoestand bevindt zich ieder mens, want iedereen was voor hij of zij eigendom van Jezus werd een zondaar. (1Joh.1:10) Boze geesten ontzegden ons door de zonde de 'levensadem' van God, en geestelijk waren onze ogen gesloten en waren wij in de dood.

Indien nu ergens op de wereld een mens de woorden van Jezus hoort, dat God ondanks zijn zonden van hem houdt, hem alles wil vergeven en wil rehabiliteren door het nieuwe overwinnende leven te schenken, wordt dit mens daar geestelijk wakker van en beseft hij waar het op aan komt. 'Gelijk de levende Vader Mij gezonden heeft en Ik leef door de Vader, zo zal ook hij die Mij eet, leven door Mij. Dit is het brood dat uit de hemel nedergedaald is, ... wie dit brood eet zal in eeuwigheid leven ... de woorden die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven' (Joh 6:57,58,63). Wie door geloof zich aan Jezus hecht en Zijn woorden bewaart, komt tot leven. (Joh.15:10) Jezus Christus is de enige en daarmee de unieke weg, om de oorspronkelijke en zeer hoge bestemming van de mens te kunnen bereiken.

De mens is immers het mooiste wat de Schepper ooit heeft geformeerd, hij is de kroon op Zijn schepping. (Ps.8:6) De waarde die de Vader aan een mens toekent gaat vele malen verder dan wij ons realiseren of kunnen voorstellen, dit komt naar voren als deze mens de ganse schepping gaat verlossen. (Rom.8:19)

Jezus geeft Zich bij Zijn waterdoop over aan Johannes die als doper in deze (overdrachtelijke) handelingen de hoge positie van Jezus inneemt. Zoals Johannes dat zelf al zei is Jezus ook zijn Meerdere en Hij is het die ons doopt, niet met water maar met de Heilige Geest. Daar in de Jordaan is het doper en dopeling, Johannes en Jezus. Bij de doop in de Heilige Geest, die de waterdoop en alle andere zichtbare en tastbare zaken ver te boven gaat, zijn er opnieuw Doper en dopeling. Nu echter zijn dit Jezus en het mens dat zich in geloof aan Hem hecht en Hem liefheeft, zijn zondige daden door Hem laat afgewassen en zeker weet dat de Vader hem of haar vanwege dit feit van Zijn Geest zal schenken. (Luc.11:13) In deze wereld, waar alle mensen door de boze geesten aan de duivel werden onderworpen en de doodsmacht heerste, kwam daar Jezus Christus om de goedwillende mens te redden van zonde en dood en vrij te maken uit deze geestelijke gevangenis. (Luc.4:19) Halleluja voor Jezus Christus!

Als zondaar hoorden wij de woorden van Jezus, van vergeving en van liefde en van eeuwig leven in het paradijs Gods, en dat Jezus met Zijn bloed betaalde om ons los te kopen van de overheersingen van satan en dood. Het geloof, dat Jezus dit voor ieder van ons deed door Zijn eigen leven over te geven en in onze plaats de doodstraf te ondergaan, maakt ons tot rechtvaardigen die geen schuld meer open hebben staan. (Rom.5:1-2) Deze oprechte rechtvaardige wil door middel van de waterdoop van dit heilsfeit getuigenis geven, omdat hij van zijn Heer houdt

Die hem heeft vrijgemaakt. Petrus sprak de bewoners van Jeruzalem deze woorden toe: 'Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.' (Hand.2:38)

Dit was ook precies wat Paulus deed, nadat hij op gezag van Jezus naar Damascus was gereisd en daar van Ananias had gehoord dat hij een getuige van Jezus moest zijn. 'En nu, wat aarzelt gij nog? Sta op, laat u dopen en uw zonden afwassen, onder aanroeping van zijn naam.' (Hand.22:16) De mens die zich bekeert en het Evangelie gelooft, erkent dat hij of zij in zijn oude staat onnut is voor God. Hij geeft zijn oude leventje bij zijn waterdoop zinnebeeldig aan Jezus, die hem had gezocht en Zijn hand naar hem had uitgestoken. In onze dood vanwege begane zonden, kwam Jezus de Barmhartige tot ons om ons te zoeken en te redden, door ons onze zonden geheel kwijt te schelden en weg te doen. (Kol.2:14,15) Het is dus niet zo dat wij ophouden te bestaan of dat wij onze ziel, ons 'ik zijn' verliezen, maar door Jezus worden wij gereinigd en in onze geest met God verenigd.

De geest van een mens die wederomgeboren wordt, begint door de Geest van Christus waarmee hij nu één geheel is geworden, zijn oorspronkelijk bedoelde en verheven doel te bereiken. Zo voegt God deze twee tot één geheel, en wat God heeft samengevoegd dat scheidde de mens niet. (Matt.19:6) Ons 'ik' wordt door sommigen ook wel de '*psyche*' genoemd en bepaalt onze persoonlijkheid. Indien geïnspireerd door demonen, is de mens boosaardig en slecht en zondigt hij tegen de geboden van God. Indien verenigd met Christus, komt de mens Gods tevoorschijn en heeft hij er plezier in de wil van God te doen; dat is het goede, het welgevallige en het volkomene. (Ps.40:9)

Levendmakende Geest

Het oude zondige leven, waarin zondemachten vrijspel hadden, zich uitende in bezitsdrang, zelf belangrijk willen zijn, en de vele vleselijke begeerten die zo de oude persoonlijkheid hadden bepaald; dát is wat de mens die zich tot God bekeert verliest. De onbruikbare en zondige mens komt tot erkenning van zijn ('ik') innerlijke armoede en ellende, en geeft zich over aan Jezus. Ondergaande in het water (dus de dood), pakt hij de hand van Jezus beet, die hem in deze doodstoestand met Zijn Evangelie benaderde en vond! Bij het opstijgen van Jezus uit het water (de dood) waarbij Hij ons met Zich meevoert, blijft het oude zondige leven onderworpen aan de dood en daarin achter. Het mist immers de kracht om uit de dood op te staan, dit kan alleen de Rechtvaardige Christus doen. **Als nieuwe schepping staan wij in Christus handen op uit de dood.** Onze Heiland Jezus kwam tot ons in de wereld, het werkterrein van de boze, in een situatie waarin wij door de zonde reddeloos verloren waren, om ons levend te maken met Gods leven dat niet aan de dood onderworpen kan worden.

Indien wij ons niet voor Jezus schamen, laten wij (jong)volwassen ons in een waterbad (of bassin) onderdompelen, om zo dit heilsfeit uit te beelden en ervan getuigenis te geven dat wij deel van Christus zijn geworden. (Rom.6:4) Jezus redde ons, toen de optie om Gods heerlijkheid te ontvangen voor ons reeds lang verkeken was. Christus heeft onze geest opgewekt en levend gemaakt, door ons aan Zijn Lichaam toe te voegen. Zoals Adam over Eva sprak: 'zij nu is vlees van mijn vlees..', zo spreekt Christus nu over ons, dat wij van Hem zijn. Dat was ook de reden dat de Meester aan de ijverige farizeeër vroeg 'Saul, Saul, waarom vervolgt gij Mij?' (Hand.9:4) Jezus vroeg niet 'Saul, Saul, waarom vervolgt je die mensen', maar Hij vroeg: 'waarom vervolgt je Mij?'

Ons hart van steen, vanwege de hardheid der demonen, is door Jezus in een levend en zachtaardig hart veranderd omdat Hij de boze geesten heeft uitgezet. (Ez.11:19) Onze identiteit, ons nieuwe wezen hebben wij aan Jezus te danken, omdat Hij ons heeft voortgebracht. Hij heeft ons verwekt, waardoor wij in de onzienlijke wereld der geesten tot leven kwamen; een geestelijke geboorte. Dit wordt ‘weder’ of opnieuw geboren worden genoemd. Ditmaal niet in natuurlijke of vleselijke zin maar in geestelijke zin.

De *wedergeboorte* ziet niet slechts op de tegenstelling tussen de geboorte van een baby van vlees en bloed, ten opzichte van de geboorte van een mens in geestelijke zin. Bij de wedergeboorte zoals de Heer Jezus bedoelt, gaat het in eerste zin om de cruciale verandering van de ‘mens des harten’, dus zijn geest en ziel. Het is immers voor ieder volwassen mens zo dat al hebben zij geen deel aan Christus, zij toch een geestelijke of onzienlijke existentie hebben, al bevindt zich die in de duisternis. Zij bevonden zich al in de hemelse gewesten maar dan aan de donkere zijde, waardoor er een bedekking over hun denken lag. (2Kor.3:14). De wedergeboorte brengt de mens vanuit zijn geestelijke duisternis in het licht van het Koninkrijk van God. De gevolgen daarvan zijn direct merkbaar in de compleet veranderende gedachtegang van hem die opnieuw is geboren. Het denken wordt volkomen vernieuwd, evenals de vaste zekerheid door geloof in Jahweh God; in de hemelen is dit mens onder Christus’ leiding gekomen.

Zonder de Geest van God is het eenvoudigweg voor geen enkel mens mogelijk stand te houden tegen de pressie en verleidingen van het leger der boze geesten, waar we dagelijks mee geconfronteerd worden. (Hebr.12:1) Paulus kwam tot de conclusie dat vóór hij van Christus was in hem geen ‘goed’ woonde, dus afdoende eigen kracht om de

zondemachten te pareren. In de oude Paulus, hoe elitair en voornaam hij ook was vanwege zijn studies aan de voeten van Gamaliël, was hierdoor helemaal niets voorhanden of te vinden dat hem het goddelijke leven kon geven, of ook maar een beetje dichterbij kon brengen.

Doordat Paulus zich aan Jezus Christus gaf werd hij een nieuwe schepping. De Heilige Geest was de Enige gebleken Die bij machte was de apostel deelgenoot te maken van de Kracht en de heerlijkheid en het licht van het eeuwige leven. Toen hij dat waarachtige leven van zijn Heer Jezus Christus eenmaal had kunnen aannemen, beschouwde hij al het andere, ook zijn oude kennis, als ‘drek’ of vuilnis. (Fil.3:8)

Dit betekent dat het zielenleven van de vaak goedwillende en zijn uiterste best doende zondaar eveneens in de wereld der geesten aanwezig is, maar daar is hij onderworpen aan demonen en daardoor bevindt hij zich dus in het ‘lichaam des doods’. (Rom.7:24) Ook dan vormt een mens een geestelijke éénheid, maar dan met de boze machten die hun duisternis in hem kunnen overbrengen. Deze duisternis vanuit de hemelse gewesten is er de oorzaak van dat hij of zij geestelijk blind is. (Joh.9:39-41) Naar hun inwendige mens, de mens ‘des harten’ zijn deze lieden dood. Er is geen weg denkbaar waarlangs een mens aan deze doodssituatie kan ontsnappen, dan alleen door Jezus Christus. Uit eigen kracht, of met hulp van mensen lukt het niemand. Indien er mensen zijn die dit desondanks toch proberen, geraken zij hoogstens door occulte of spiritistische ideeën van anderen naar hun ziel nog verder in de duisternis. (Matt.15:14)

Dan zijn er nog de miljoenen die in geestelijke zin geboren zijn uit de Griekse filosofen Socrates, Plato en Aristoteles. Deze drie zijn de grondleggers geweest voor de moderne westerse psychologie en filosofie. Er wordt gepoogd allerlei

verklaringen voor het gedrag van het individu te vinden en oplossingen aan te dragen om aan het 'ik' iets te veranderen, maar allemaal kenmerken zij zich dat ze Jezus Christus buitensluiten. Vandaar dat deze wegen nimmer tot waarachtig leven leiden, want waarlijke verlossing van het kwaad der demonen, kunnen de filosofen en psychologen niet schenken. Paulus geeft vanwege zijn kennis aangaande het Evangelie van Christus in één enkele zin duidelijkheid, over hoe slecht gedrag moet worden aangepakt. Hij maakt in de hemelse gewesten onderscheid tussen de ziel van een mens, en de zondemachten die hem belagen; 'Indien ik nu datgene doe, wat ik niet wens, dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont.' (Rom.7:20)

Trouwens iedere wetenschap of godsdienstige geleerdheid buiten de Heer Jezus om, mist het vermogen om iemand dichter bij God te brengen, al hebben zij daar dikwijls de schijn van. Holle godsdienstige plichtplegingen en de traditionele liturgie die daarbij hoort, brengen eveneens mensen voort, maar ook zij zien de belagers van zonde en duisternis niet en blijven ondanks hun inspanningen in de dood. De brute zondaar en de intellectueel delen zonder Christus hetzelfde lot. Zo was daar de Joodse geleerde Nikodemus, die 's nachts tot de Heer Jezus kwam om Hem te vragen hoe een mens, die reeds lang volwassen is en dus vele opvattingen, ideeën en overtuigingen had verzameld, wederom geboren kan worden.

Nikodemus moest, indien hij het Koninkrijk van God wilde binnengaan, al zijn kennis aangaande de oude Joodse denkwijze loslaten en dit alles ten enenmale voor onnut houden. De 'moeder' die Nikodemus geestelijk had voortgebracht was de Joodse elite, de Thora en Jeruzalem met haar tempeldienst. Omdat deze gestudeerde man in zijn status als 'overste der Joden' helemaal verweven was met de Joodse denkwereld, moest hij daar in geestelijke zin van

worden verlost. Eenmaal uit de duisternis van deze 'moeder', zou ook Nikodemus door zijn wedergeboorte het waarachtige Licht aanschouwen, Jezus Christus.

Al het oude moest hij loslaten en het denken en de leiding van Christus daarvoor in de plaats krijgen. Al zijn eigen belang en status moest hij opgeven, om het belang van God te dienen en door Hem geëerd te worden, in plaats van door mensen. De gedachte om al zijn jarenlange zekerheden te verliezen, om als een kind zonder enige bagage Christus daarvoor te ontvangen, bracht hem tot de vraag: 'Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is?' (Joh.3:4) Paulus schrijft in zijn brief aan de Galaten over Jeruzalem, waar ook Nikodemus deel van uitmaakte, dat het tegenwoordige Jeruzalem met zijn kinderen in slavernij verkeerde. Hij voegt daar vervolgens aan toe: 'Maar het hemelse Jeruzalem is vrij; en dat is onze moeder.' (Gal.4:25,26)

Van de duisternis van het oude geestelijke 'lichaam' waarmee wij in de onzienlijke hemelse gewesten zijn verbonden en dat altijd in de dood verkeert, moeten wij door Jezus Christus worden verlost. Of het nu gaat om de zondaar met zijn vleeselijke zonden van overspel, verslavingen en onreinheid, of om intellectuele arrogantie, hoogmoed, zelfgerichtheid, filosofie of andere goddeloze studies, ten allen tijde is de hemelse mens hierdoor in de donkerheid van een 'lichaam van de dood'. Zoals een baby het licht niet kan waarnemen zolang hij nog in de buik van z'n moeder is en zal omkomen indien hij niet geboren wordt, zo komt ook een mens om, indien hij of zij niet uit de duisternis van het oude geestelijke 'lichaam des doods' tevoorschijn komt.

De wedergeboorte, waarbij de oude denkpatronen met haar zinloze idealen geheel worden losgelaten, is dus voor iedereen noodzakelijk. Alle banden met boze geesten die een mens in de dood voerden, worden daarbij verbroken.

Met het nieuwe heilige leven waar Christus Heer is, zijn de oude zondige praktijken onverenigbaar, niemand kan immers twee heren dienen.(Luc.16:13) De kracht en invloed van de zondemachten wordt door de wedergeboorte tenietgedaan, zij is overbodig geworden en wordt door de nieuwe schepping losgelaten. Om dit met een beeld te verduidelijken; de navelstreng die ‘moeder’ en ‘kind’ in de duisternis steeds had verbonden, wordt na de wedergeboorte doorgesneden.

Hieruit blijkt dat het bestaan zoals talloze mensen dat hebben en zich beperkt tot enkel de materiële en zichtbare dingen, geen eeuwigheidswaarde bevat. Het vergaat dergelijke mensen in het gunstigste geval als de rijke man waar Jezus in Lucas 16 over vertelde. Een mooi huis, volop te eten en veel feesten. Maar uiteindelijk komt aan al dit zingenot een einde en blijkt zo iemand in feite beklagenswaardig. Zonder de liefde voor Christus, waardoor ook de liefde voor de naaste uitblijft, hebben demonen vrije toegang tot zo’n persoon. Na het sterven worden deze onreine geesten dan als ‘een vlam’ van pijniging ervaren. (vers 24)

En wat denkt u van de Joodse geleerden uit de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan uit Lucas 10. Dit waren beide kopstukken van de Joodse elite, de een priester en de ander een Leviet. Zij hadden aan hun naaste geen boodschap, maar meenden in plaats daarvan door intense studie van de Thora het eeuwige leven te vinden. (Joh.5:39) Het is de Heer Jezus die leert om de liefde van God te ontvangen, welke tot ons komt als wij ons tot Hem bekeren en ons laten dopen en door gebed de Heilige Geest ontvangen. Deze is het Die eeuwige leven geeft, en Zijn liefde openbaart zich in elk mens die met Christus Jezus tot één wezen is geworden. Hij of zij die liefde bewijst aan de medemens kan dan zonder gestudeerd te hebben, ja zelfs al is hij een Samaritaan (door hen uit Judea als onzuivere

Joden beschouwd), deel aan God hebben en Hem eren in goede werken.

Geest, ziel en lichaam

De ziel en geest van een mens vormen een geheel, en zijn uniek voor de bepaling van onze persoonlijkheid. Dit onzienlijke of geestelijke gedeelte vormt tezamen met het vleselijke lichaam het totaal, de volheid of de hele mens. Wanneer ziel en geest gescheiden worden van het vlees, kan dit lichaam niet verder functioneren in de stoffelijke wereld en sterft af. Het hemelse gedeelte, de geestelijke mens blijft waar hij zich op dat moment bevond; ofwel nog in de duisternis van de dood óf door Christus Jezus in het licht van het leven. (2Kor.5:1)

Dat de apostel bij zijn uitleg een differentie aanbrengt door de geest, de ziel en het lichaam apart te noemen, beoogt niet deze componenten te scheiden, maar daarentegen veeleer om ze ten volle te waarderen. 'En Hij, de God des vredes, heilige u geheel en al, en geheel uw geest, ziel en lichaam moge bij de komst van onze Here Jezus Christus blijken in allen dele onberispelijk bewaard te zijn.' (1 Tess.5:23)

Geest en ziel van ieder mens vormen dus een geheel, die niet los van elkaar functioneren. Waar de geest van de mens zich bevindt, daar is ook de ziel aanwezig en omgekeerd. In een allegorische voorstelling van geest en ziel, zou de ziel kunnen worden voorgesteld als het hart van een 'lichaam'. De geest stelt dan het geheel van het (geestelijk)lichaam voor. Bij de zijnen is Christus 'boven' dit lichaam geplaatst, en heeft als Hoofd de leiding en de controle over het geheel. In deze voorstelling is de ziel onderworpen aan de Geest waarmee hij is verbonden, zoals het lichaam van een mens gaat waarheen het hoofd hem leidt.

Ook de Vader beschikt over een ziel, zoals de profeet Jesaja documenteerde in zijn profetie over Jezus Christus; ‘Zie, mijn knecht, die Ik verkoren heb, mijn geliefde, in wie mijn ziel een welbehagen heeft..’ (Matt.12:18) Terwijl Jezus van Zijn Vader zegt dat Hij Geest is. (Joh.4:24) Geest en ziel gaan samen omdat zij een geheel zijn, zowel bij God als bij de mens, die door Hem als Zijn beeltenis werd geformeerd.

Het is niet de bedoeling dat wij geest en ziel in het vleeselijk lichaam van een persoon trachten te lokaliseren, waarbij dan bijvoorbeeld de geest in het hoofd zou verblijven en de ziel in het vleeselijk hart. Sommige onmondige christenen doen dit wel, en komen dan met hun voorstelling van zaken in de problemen bij onderwerpen als orgaantransplantatie of het donorcodicil. Wat te doen als het leven van een mens gered kan worden d.m.v. een harttransplantatie, terwijl dit hart afkomstig is van een ongelovige? Is zo’n patiënt na de geslaagde operatie dan zelf ook weer een ongelovige zondaar? Nee, met de mens ‘des harten’ wordt de onstoffelijke geestelijke mens bedoeld; zijn geest en ziel. Een vleeselijk hart, al dan niet door orgaandonatie verkregen, kan zich niet op dat niveau bewegen of daar verblijven. (1Kor.15:50)

Beiden, geest en ziel duiden op het onstoffelijke deel van de mens, dat tijdens het menselijke leven de beschikking heeft over een lichaam van vlees en bloed. Wanneer de Psalmist uitroept: ‘Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in mijn binnenste een vaste geest’, is dit een bede om vernieuwing van de ganse innerlijke, geestelijke mens. (Ps.51:12) Soms worden behalve het hart ook de nieren genoemd als aanduiding van dit hemelse, onzienlijke deel van de mens. Zo zag David met zijn geestes oog dat God in de onzienlijke wereld de innerlijke mens bezoekt door ‘hart en nieren’ te toetsen. (Ps.7:10 / 26:2)

Blijvend binnen de parabel, is de ziel het orgaan waarmee het vleeselijk lichaam in de stoffelijke en tastbare omgeving

alle prikkels zintuiglijk kan waarnemen en opnemen. Een ontzield of dood lichaam daarentegen, valt op geen enkele wijze meer te prikkelen. Kennis, ervaringen, bezittingen, fantasieën, geboden, etc., kunnen allemaal door de ziel worden verzameld, indien die door deze dingen geprikkeld wordt. Alle prikkels die vanuit de stoffelijke wereld een begeerte opwekken, kunnen zich zo vrij aan de ziel aanbieden, die daarmee verzocht wordt.

De ziel zal aansporen dat het lichaam wordt ingezet om in deze behoeften te voorzien. Óf dat gebeurt hangt af of dit past bij het gebod Gods, de ‘Heer’ der ziel. De geest, verbonden aan de ziel speelt daarbij de bepalende rol. Zoals genoemd heeft de geest de leiding over het zielenleven, dus alle impulsen en prikkelingen in goede óf in slechte zin worden door hem getoetst. De geest is de drager van de *wetmatigheid* waarmee gemeten wordt bij de keuzes die de ziel neemt. Het gevolg daarvan is, dat uit de keuzes die een mens neemt en de daden die hij doet, opgemaakt kan worden welke wetten zijn geest erop nahoudt, die deze handelingen fiatteert. Onze Heer Jezus sprak:’ Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort.’ (Matt.7:17)

Zo zien we dat van zichzelf geen enkele ziel slecht is, doch verbonden met boze geesten, wordt dit machtige orgaan ingezet voor de meest verdorven praktijken. Indien een mens de controle over zichzelf verlies en demonen over zijn zielenleven kunnen gaan regeren, zullen zij hún wetten in zijn binnenste leggen. De onreine demonen besmeuren door de zonde de ziel van de mens en voert deze persoon in geestelijke duisternis en uiteindelijk naar de afgrond, indien hij of zij niet wordt verlost door het Evangelie van Jezus Christus.

Onder leiding van de duivel de overste der ‘lucht’, kan de mens nooit tot zijn eigenlijke en oorspronkelijke doel

komen, waartoe hij door God was geschapen. Zijn bestemming en identiteit als beeldrager van de Heilige Jahweh, kan de geestelijk dode mens niet waarmaken. Jezus sprak: ‘Want wat baat het een mens, als hij de gehele wereld wint, maar zichzelf verliest of zelf schade lijdt?’ (Luc.9:25)

Als een ingenieur zijn ziel en talenten inzet om landbouwmachines te fabriceren, waarmee mensen in ontwikkelingslanden geholpen kunnen worden, dient dit een heel ander doel, dan wanneer dezelfde geleerde zijn inventiviteit aanwendt om aan wapens te verdienen. De veelzijdigheid van de ziel van deze mens is dezelfde, alleen de keuzes die genomen worden en de wetten waarnaar hij of zij handelt, zijn tegenovergesteld.

Door de werkingen der boze geesten bevonden wij ons allemaal in de geestelijke dood. Ergens in de uitgestrektheid van onze ziel heeft de boze ooit kans gezien om contact met ons te leggen. De Bijbel zegt dat iedereen heeft gezondigd en vandaar de heerlijkheid Gods moet missen. (Rom.3:23) Hoe meer een individu zondigt, hoe meer innerlijke duisternis.

Wanneer wij erkennen dat wij als zondaar voor de eeuwige voornemens en het plan van God onnut zijn, komen wij tot erkenning van de waarheid. Behoeftig en ellendig als we zijn en doordat wij er door de Heilige Geest van overtuigd worden dat wij allen ons door de zonde in de dood bevinden, moeten wij tot Jezus Christus roepen en Hem om hulp bidden. (Matt.11:28) Hij zal ieder die in gebed tot Hem komt helpen, en dit mens mag zeker weten dat zijn zonden zijn vergeven en Hij hem van de boze geesten bevrijdt. Deze hulp van boven, deze hulp van Christus die zo de zonden van de individuele mens kan afwassen, maakt hem of haar tot een onschuldige en rechtvaardige. De ontzondigde mens is voortaan een rechtvaardige, omdat hij

of zij eigendom van de Rechtvaardige is geworden. De Heilige Geest van Christus die tot deze mens zal komen, zal nu op Zijn beurt Zijn wetten in het binnenste van deze nieuwe schepping leggen. (Opb.3:20) De rechtvaardige leeft door geloof in de goede God Die dit alles uit genade aan een mens geeft. (Rom.1:17)

Van deze nieuwe mens kan gezegd worden wat David schreef in Psalm 37:31; ‘de wet van zijn God is in zijn hart, zijn schreden wankelen niet.’ Bij zijn uitleggingen over het functioneren van een mens die wederom is geboren, haalt de apostel de woorden van God aan; ‘Dit is het verbond, waarmee Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven,..’ (Hebr.10:16)

We zien hier dus de grote tegengesteldheid aangaande de leiding over de ziel van een mens. Was daar bij de oude zondaar nog de overheersing der boze geesten, die de dood over hem brachten door hem tot zonde aan te zetten, door de wedergeboorte in Christus krijgt nu de Heilige Geest de controle over deze mens, die als nieuwe schepping (één met Christus) onder leiding komt van God, en Die schrijft Zijn wetmatigheid in de innerlijke mens.

De ziel met al zijn begaafdheden, verlangens, creativiteit en verstand is voortaan onderworpen aan zijn nieuwe Heer en Meester; aan God door Jezus Christus, en wordt ingeschakeld om Diens werken uit te voeren. De oude zondaar is verdwenen en wordt door God niet meer in herinnering gebracht, maar de nieuw rechtvaardige onder leiding van Christus leeft voortaan. Daarmee heft God de oude, aan dood onderhevige onnutte (eerste) mens op, om in Christus’ lichaam de nieuwe (tweede) mens te laten gelden. (vers 9)

Hoewel ze één geheel zijn is het hoofd in de allegorie ‘verheven’ boven het lichaam. Zo is ook de Geest het

‘Hoofd’ of bevelhebber die de ziel leidt en als zodanig ‘boven’ haar verheven, want Zijn wet of ‘de wet van de Geest’ geldt. (Rom.8:2) De bekering tot Christus en de geestelijke wedergeboorte die daarop volgt, geeft de grote ommekeer aan in het leven van een mens. Eerst werd hij nog geïnspireerd door de duivel, die hem hebzuchtig en zelfgericht maakte, liefdeloos zonder liefde voor God of de naaste; de duivelse maat was in zijn hart. Het Evangelie van Christus Jezus, de woorden die Hij spreekt, wekken een mens geestelijk tot leven. Jezus zegt: ‘Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, de ure komt en is nu, dat de doden naar de stem van de Zoon van God zullen horen, en die haar horen, zullen leven.’ (Joh.5:25) Eenmaal voortgebracht door de woorden van eeuwig Leven, geeft een mens daar getuigenis van door zijn waterdoop en ontvangt de bekeerling de Geest van Christus, Die hem in staat stelt het nieuwe, reine en heilige leven te leiden; hij is wedergeboren ofwel geestelijk tot leven gekomen. (Joh.6:68)

Ten opzichte van zijn oude persoon en karakter is er een geheel nieuwe geestelijke situatie ontstaan. De Geest van Christus is nu Heer over zijn ziel geworden, omdat deze mens tot één geheel met Christus Jezus werd verbonden. Hierdoor (door de wedergeboorte) zijn dus ook de wetten van Christus van toepassing op het zielenleven van deze schepping Gods; hij leeft uit de kracht Gods, niet meer voor eigen belang maar voor Hem en de naaste. Gods liefde en wetmatigheid is van nu aan in zijn binnenste: hij leeft in het Koninkrijk van God. Door van Christus te zijn geworden, behoort dit gelukkige mens daarmee voortaan ook tot de ‘Geliefde’ van God. (Matt.3:17)

De ziel met al zijn schoonheid en begaafdheden kan, door de wedergeboorte in dienst van Jahweh God gekomen, voortaan door Hem gebruikt worden om Zijn wil en wet te volgen en te handhaven. Dit was ook de oorspronkelijke wens van de Vader, om Zich volledig uit te kunnen drukken

in Zijn maaksel de mens. De ziel van God is volmaakt één met Hem en wordt volkomen door de Almachtige ingezet bij Zijn niet te evenaren creativiteit en scheppingskracht. De autonome superieure Geest van God beschikt hiermee van eeuwigheid over kwaliteiten die hun gelijke niet kennen. De Eeuwig en heilige Levensgeest en Vader van Jezus Christus is daarmee rijker, krachtiger en heiliger dan alle ander geesten. Hij is de Allerhoogste God!

De Heilige Geest krijgt door Christus de beschikking over onze ziel en ook over ons lichaam.

‘Of weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont, die gij van God ontvangen hebt, en dat gij niet van uzelf zijt?’ (1Kor.6:19) Stelt u zich eens voor wat dat betekent. Jezus zei dat wie Hem volgen de dingen die Hij deed ook zullen doen en zelfs nog grotere dan die! (Joh.14:12) De unieke persoonlijkheid van ieder mens, die bewaard en gereflecteerd wordt in zijn schitterende ziel, krijgt zijn ultieme bestemming en vrijheid nu die is geplaatst onder de leiding van zijn verheven Herder en Leidsman Jezus Christus. Zoals de ziel van God volkomen één is en deelt in Zijn verheven heerlijkheid, blijft Hij van eeuwigheid bij Zijn creatief voornemen en wordt ook ons zielenleven volkomen door Christus geleid en één met God. Ten dage dat ook ons zielenleven zal blijken ‘volkomen door Hem bewaard te zijn gebleven’, zijn wij Jezus Christus gelijk geworden. (Matt.5:48) De ziel van een mens die ooit in de ‘modder’ en het ‘slijk der aarde’ lag vanwege het misbruik, de overheersing en de willekeur der onreine boze geesten, krijgt in Christus de reiniging waar ze zo naar snakt.

Als de profeet Natan tot koning David komt om hem zijn overtredingen indachtig te maken, schrijft die daarop een boetsalm waarin hij zijn God om vergeving vraagt. David geeft aan dat de ongerechtigheid die hij pleegde hem ‘vuil’

en onrein hadden gemaakt, vandaar zijn volgende bede: ‘o God,.. was mij geheel van mijn ongerechtigheid, reinig mij van mijn zonde...Ontzondig mij met hysop, dan ben ik rein, was mij, dan ben ik witter dan sneeuw;’ (Ps.51:3,4 en 9)

Bij de doop door Christus komt een mens onder de zachte en lieflijke leiding van de Heilige Geest. Deze leiding lijkt op een kind dat aan de hand van zijn Vader een wandeling gaat ondernemen. Door Christus is dit mens in de Geest verbonden met God, door wie nu ook zijn ziel leiding ondervindt. De liefde en de vreugde van de Vader komen zo via Zijn ‘Hand’ bij het kind, waardoor Zijn leiding en Zijn wil door het kind helemaal niet als een zware last wordt ervaren, integendeel; Hij houdt van de Vader en het is Zijn lust te doen wat Zijn Vader ook doet. (Ps.40:9) Door de ‘maat’ en het ‘stuur’ van Zijn Vader wordt hij beschermt, blijft hij op de goede weg en komt hij ondanks tal van situaties behouden aan. Nu begrijpen we ook wat de Meester bedoelde toen Hij zei: ‘Voorwaar, Ik zeg u: Wie het Koninkrijk Gods niet ontvangt als een kind, zal het voorzeker niet binnengaan.’ (Mar.10:15)

De ‘levenswandeling’ aan de Hand van God, nu wij door Zijn Geest van Christus zijn, zorgt er voor dat wij ons aan Zijn verheven wet en wil kunnen houden. De maatstaf bij onze handel en wandel in het dagelijkse leven wordt in ons voortdurend getoetst of die overeenkomen met Zijn wil, immers Hem die wij ernstig aanroepen als “Heer en God” Jezus Christus, Zijn eigendom zijn wij. Mensen die door de genade van God in de doop één geworden zijn met de Heilig Geest, houden van de Vader en van hun naasten zodat zij die nimmer zullen benadelen of schaden. De wet van God die Hij door Zijn Geest aan onze ziel oplegt, gaat verder en is meer dan de wet die ooit Mozes op de berg Sinai door Zijn engelen ontving. Deze oude wet was dan ook niet voor kinderen die de wil van hun Vader zoeken te

doen, maar voor een onwillig en ongehoorzaam volk. (1Tim.1:9) Wie door de Heilige Geest de wet van de Vader in zijn binnenste heeft geschreven gekregen, zal de oude wet van Mozes vanzelfsprekend op alle geboden onderhouden. Wie immers bereid is geworden zelfs voor zijn vijanden te bidden en voor degenen die hem vervolgen, heeft geen tijd of mogelijkheid meer die kwaad te doen. (Matt.5:44)

Zo zal ook de heilige man, omdat Jahweh God in wiens dienst hij staat heilig is, zijn vrouw niet met een andere vrouw bedriegen. De leiding 'uit de Hoge' maakt hem de situaties duidelijk waar en in welk gezelschap van bepaalde dames overspel kan voortkomen. Hij onderkent op tijd dat hij zijn denken daaraan niet moet overgeven en hij ontvangt op gebed - in nieuwe tongen - tevens Gods Kracht, om aan dergelijke verleiding weerstand te bieden. Indien de verleiding langs deze weg niet tot het innerlijk van de oprechte man kan doordringen, zal hij zeker niet 'de vreemde vrouw begeren' en er overspel mee plegen. Het kwaad wordt daardoor gestopt vóór het in 'het hart' van de mens kan binnendringen. Wie een vrouw niet aanziet om haar te begeren, zal er ook nooit toe komen seks met haar te hebben. Zonder begeerte ook geen zonde. (Jac.1:14) Bij het Joodse volk moesten de wetten van Mozes er enkel voor zorgen dat zij zich 'aan de regels' hielden en de begeerten, die zij heimelijk nog steeds hadden, niet ten uitvoer kwamen. Ook al overtraden zij Gods wet doordat hun begeerten slecht waren, voor hen was het pas strafbaar als zij op heterdaad als echtbreker werden betrapt.

Dit was ook de Joodse commotie toen een vrouw bij het plegen van overspel werd betrapt. Pas als de innerlijke onreinheid in de openheid werd gebracht, was de mens strafbaar. (Joh.8:3-5) Dat de tweede persoon, de overspelige man, eveneens strafbaar was, werd door de hypocriete

Joden overigens buiten beschouwing gelaten. Alleen de vrouw moest het ontgelden.

De begeerten die de ziel heeft worden door Christus allen gesteld onder de maat en de controle van God, waardoor de mens voor de zonde wordt afgesloten. Er vindt in de hemelse gewesten een verzegeling plaats met de Heilige Geest. (Opb.7:3) De ziel beschikt over het vermogen indrukken, signalen en prikkels vanuit de zichtbare wereld, in de hemelse sfeer om te zetten en aan het innerlijke aan te bieden. Wanneer een mens de Heilige Geest mist, maar het enkel moet doen met wat hij als mens bij zijn geboorte meekreeg, zullen de demonen hoe dan ook de controle krijgen. De ziel van zo'n mens, zijn 'ik', die de ongerechtigheid (der boze geesten) waaraan hij deel heeft gekregen, door middel van zijn lichaam gaat openbaren, krijgt dan de status van zondaar. Dit mens, wiens ziel en lichaam op deze manier in dienst van de boze zijn gekomen, heeft een zielenleven of innerlijk waar Gods wil niet telt en waar Zijn geboden niet worden onderhouden.

De boze *geesten*, verbonden aan de *ziel* van de zondaar die ook zijn *lichaam* voor het kwaad ter beschikking stelt, gaan samen op maar nu op weg naar de ondergang, zolang hij of zij zich niet tot God bekeert. Bij ongeremde zondaars wordt het lichaam zelfs vol overgave ingezet, om de innerlijke onreinheid der ziel zo uitbundig mogelijk te prikkelen. De verdorvenheid van deze mensen kan ook worden aangeduid met de term "vlees", vanwege het lage niveau van hun begeerten waar demonen vrij op kunnen inspelen. (Gen.6:3) Om die reden rekent God de zonde van afgoderij ook zo ernstig aan, omdat daarmee de mens zich vrijwillig onderwerpt aan een 'heer' of 'Baäl' ('meester') van het rijk der duisternis. (2Kon.10) Wie zich door afgoderij onder leiding van een boze geest plaats en zich in dienst stelt van de duisternis, kan onmogelijk Gods wil doen want niemand kan twee heren dienen.

Zo'n mens kiest daarmee de kant van Gods vijanden; de zondemachten onder leiding van satan.

Om de gedachten aangaande de menselijke geest en ziel nog verder te verduidelijken, kan deze ook vergeleken worden met een antenne, zoals die aan een tv-apparaat is verbonden en nodig is om televisie te kunnen kijken. Van al datgene dat de innerlijke mens uit de 'ether' opvangt, kan zij zo een voorstelling of zichtbaar 'beeld' weergeven. Behalve de informatieve en educatieve programma's die er op televisie komen, zijn er ook de gedemoniseerde muziekers, de pornozenders en de horrorfilms. Bij de programma's die een mens voortdurend op tv. wenst te bekijken, kunnen wij ons een beeld vormen waar hij of zij in de onzienlijke wereld mee bezig is. En aan de hand van het 'beeld' dat een persoon met zijn dagelijks handelen van zichzelf geeft, kan opgemaakt worden op welke 'inspirators' zijn geestelijke 'antenne' staat afgestemd.

Nu geven wij wederom een zinnebeeldige voorstelling van de werking van de ziel, maar nu stellen wij haar voor als de kinderen uit een groot gezin. Het lichaam is daarbij de woning of het verblijf van het gezin. De ouders die de eigen huisregels opstellen en er op toezien dat de kinderen zich daaraan houden, hebben de leiding en symboliseren daarmee de leiding van de Geest, met haar maatstaf of wet waaraan de kinderen (*ziel*) verbonden zijn. De ouders (*geest*) bepalen aanvankelijk het karakter van het gezin als geheel. Het is elke dag een komen en gaan van jonge mensen; de oudsten bezoeken het voortgezet of hoger onderwijs, de tieners zitten op de basisschool en de kleinsten zijn nog bij hun moeder thuis. Moeder heeft haar handen vol aan haar huishoudelijke taken, met name de verzorging en opvoeding van haar kroost. Alle indrukken, alle nieuwe dingen en alle belevenissen van alle kinderen bij elkaar, die ze dagelijks mee terug naar huis nemen om er

‘thuis’ over te praten; zo werkt het zielenleven. Alles dient zich aan, alles wordt waargenomen en er zijn zoveel dingen die dag onderzocht en beleefd, die allemaal tijdens het *avondmaal*, van ieder kind door vader en moeder worden doorgenomen en besproken.

Wat er die dag allemaal door de kinderen en jong volwassenen is verzameld, de goede en de slechte dingen, wordt door hen mee naar huis genomen om ze daar nog eens door te nemen. Er wordt door de ouders heel liefdevol, heel wijs maar heel beslist aan hun kleinen duidelijk gemaakt wat nuttig is om mee verder te gaan en zich in te verdiepen, en dat wordt door hen gesteund. De slechte en onverenigbare zaken voor het gezin worden ontmaskerd en ‘op tafel’ in het bijzijn van de rest bekritiseerd. Op deze manier wordt er aan de kinderen (de ziel) leiding gegeven door de ouders (de geest), waardoor hun gezin op het recht spoor blijft en wordt de kinderen ‘normen en waarden’ bijgebracht.

De ziel is daarom zo actief, omdat zij bij uitstek het orgaan is waarmee en waardoor de ontwikkeling van zowel het kind als het gezin als geheel vooruitgang kan boeken. De ziel is wezenseigen en wordt daarom steeds betrokken en ingeschakeld bij het behalen van voordeel voor het ego of ‘ik’. Personen die Christus missen, diens ziel richt zich jammer genoeg niet op het heil van de naaste omdat ze de gevende liefde Gods (*agape*) daartoe niet bezitten. Veelal is het met deze ongeestelijke mensen zo gesteld dat hun ziel zich enkel en alleen richt op hun eigen gewin, waardoor zij als *egoïsten* worden getypeerd. Helaas is er zoveel duisternis in hun ziel dat zij alleen nog maar zichzelf zoeken, het tegenovergestelde van wat de Heer Jezus doet.

Ongehoorzame en boosaardige mensen, dus in wie de Vader niet door Zijn Zoon de kostelijke ‘wet’ der liefde heeft kunnen aanbrenge, diens ziel rest enkel nog de

willekeurige prikkelingen der onreine geesten. ‘De eenzelvige zoekt zijn eigen begeerte, hij barst los tegen al wat verstandig is.’ (Spr.18:1)

Zonder de Geest van God zijn deze mensen een speelbal van de zondemachten en hoewel ze dan misschien materieel veel bezitten, naar hun inwendige mens zijn zij de arme en de ellendige.

Wie zichzelf zoekt en niet om God of zijn naaste geeft, geeft blijk over weinig innerlijke rijkdom te beschikken want, ‘Niet één doet zo, die voldoende geest bezit..’ (Mal.2:15a) Voor hun oorspronkelijke en hoge hemelse bestemming zijn deze mensen helaas blind. Die hemelse heerlijkheid, deze hoogte door heiligheid, de liefde en de reinheid, daarvan wil de Vader dat ieder mens er kennis van krijgt. Om die reden gaf de Meester de opdracht Zijn Evangelie in de hele wereld te verkondigen, opdat wie gelooft en zich laat dopen behouden wordt. Het Koninkrijk van God komt daarmee heel dichtbij en de mens die dankzij de Heer Jezus een nieuwe scheppingen wordt, verzamelt er zijn eeuwige rijkdom. (Matt.6:20)

(Dit pdf-bestand van berg der goden, kunt u als bijlage per email versturen naar uw vrienden en bekenden.)